ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)
z 10. mája 2006 *

Vo veci T-279/03,

Galileo International Technology LLC, so sídlom v Bridgetowne (Barbados),

Galileo International LLC, so sídlom vo Wilmingtone, Delaware (Spojené štáty),

Galileo Belgium SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko),

Galileo Danmark A/S, so sídlom v Kodani (Dánsko),

Galileo Deutschland GmbH, so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko),

Galileo España, SA, so sídlom v Madride (Španielsko),

Galileo France SARL, so sídlom v Roissy-en-France (Francúzsko),

Galileo Nederland BV, so sídlom v Hoofdorp (Holandsko),

Galileo Nordiska AB, so sídlom v Štokholme (Švédsko),

* Jazyk konania: francúzština.

Galileo Portugal Ltd, so sídlom v Alges (Portugalsko),

Galileo Sigma Srl, so sídlom v Ríme (Taliansko),

Galileo International Ltd, so sídlom v Langley, Berkshire (Spojené kráľovstvo),

The Galileo Co., so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo),

Timas Ltd, so sídlom v Dubline (Írsko),

v zastúpení: C. Delcorde, J.-N. Louis, J.-A. Delcorde a S. Maniatopoulos, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobcovia,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: N. Rasmussen a M. Huttunen, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Berenboom a N. Van den Bossche, advokáti, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na náhradu škody smerujúci na jednej strane k tomu, aby Komisia prestala používať pojem „Galileo" vo vzťahu k projektu Spoločenstva globálneho systému satelitnej rádiovej navigácie a podnecovať tretie osoby, aby tento pojem používali, a na druhej strane k náhrade škody utrpenej žalobcami z dôvodu používania a propagovania Komisiou uvedeného pojmu, údajne zhodného so zapísanými ochrannými známkami žalobcov, ako aj s ich obchodnými menami,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová a S. Papasavvas,

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. novembra 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

1. *Pojem „Galileo", ako ho používajú žalobcovia*

1 Skupina podnikov Galileo, do ktorej patria spoločnosti žalobcov, bola založená v roku 1987 osemnástimi severoamerickými a európskymi leteckými spoločnosťami.

Skupina je jedným zo svetových lídrov v ponúkaní a poskytovaní elektronických služieb odvetviam leteckej dopravy, cestovania, zábavy a hotelového priemyslu, pokiaľ ide o prístup k údajom týkajúcim sa ponúk, cestovných poriadkov a informácií o cenách. Jej klientmi sú prevažne cestovné kancelárie, hotelové spoločnosti, spoločnosti prenajímajúce dopravné prostriedky, letecké spoločnosti, tour operátori a spoločnosti zabezpečujúce okružné plavby.

2 Pojem „Galileo" je prvkom obchodných mien, názvov združení a názvov domén žalobcov. Žalobca Galileo International Technology LLC je majiteľom rozličných slovných a obrazových národných ochranných známok zapísaných v období rokov 1987 až 1990 ako slovné známky GALILEO vo Francúzsku 17. septembra 1987, Nemecku 18. augusta 1988 a Španielsku 3. októbra 1988, v ktorých tento pojem tvorí jediný alebo jeden z viacerých prvkov.

3 Žalobca Galileo International Technology LLC je okrem toho majiteľom viacerých ochranných známok Spoločenstva zapísaných na základe nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení Úradom pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT). Ide o tieto obrazové ochranné známky:

4 Prvá z týchto obrazových známok bola zapísaná 4. marca 1999 a jej zápis bol obnovený 9. marca 2004, druhá bola zapísaná 20. januára 2000. Uvedený žalobca je rovnako majiteľom slovnej ochrannej známky GALILEO zapísanej 1. októbra 2003. Všetky tieto ochranné známky boli zapísané pre výrobky a služby patriace do tried 9, 16, 35, 38, 39, 41 a 42 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

5 Tieto národné ochranné známky a ochranné známky Spoločenstva (ďalej len „ochranné známky žalobcov") boli zapísané najmä na označenie telekomunikačných služieb vo forme prenosu údajov, počítačových programov týkajúcich sa leteckej dopravy, nájmu dopravných prostriedkov a cestovných rezervácií, zábavných služieb, služieb v odvetví ubytovania a reštaurácií, ako aj elektrických a počítačových prístrojov, počítačov, programového vybavenia počítačov a spracovania textov.

2. *Pojem „Galileo", ako ho používa Komisia*

6 Dňa 10. februára 1999 prijala Komisia oznámenie nazvané „Galileo — zapojenie Európy do novej generácie satelitných navigačných služieb" [KOM(99) 54, konečné znenie]. Týmto oznámením mala v úmysle umožniť zavedenie satelitného systému nazvaného Galileo, ktorým by sa pokryli potreby civilných užívateľov celého sveta v oblasti rádiovej navigácie, určovania polohy a synchronizácie. Podľa Komisie bude Galileo kompatibilný s dvomi existujúcimi operačnými systémami — americkým systémom GPS [Global Positioning System (celosvetový družicový navigačný systém)] a ruským systémom Glonass [Global Orbiting Navigation Satellite System (celosvetový orbitálny družicový navigačný systém)] — a bude môcť poskytnúť nový globálny satelitný navigačný systém: GNSS [Global Navigation Satellite System (globálny navigačný satelitný systém)]. Od samého začiatku sa predpokladala finančná účasť na nákladoch realizácie projektu Galileo zo strany súkromného sektora.

7 Rada schválila vyššie uvedené oznámenie Komisie rezolúciou z 19. júla 1999 o zapojení Európy do novej generácie satelitných navigačných služieb — Galileo — definičná fáza (Ú. v. ES C 221, s. 1).

8 Dňa 22. novembra 2000 prijala Komisia oznámenie Európskemu parlamentu a Rade o systéme Galileo [KOM(2000) 750, konečné znenie], ktoré opisuje výsledky definičnej fázy programu Galileo a vysvetľuje jeho hospodárske a finančné aspekty, ako aj štruktúru jeho riadenia. Pokiaľ ide o nasledujúce fázy programu, oznámenie dáva dôraz na fázu vývoja satelitov (roky 2001 až 2005), fázu budovania týkajúcu sa ich výroby a ich uvedenia do prevádzky (roky 2006 a 2007), ako aj na fázu hospodárskeho a komerčného využitia nového systému (od roku 2008).

9 Rezolúciou z 5. apríla 2001 o systéme Galileo (Ú. v. ES C 157, s. 1) Rada schválila časti potrebné pre vývojovú fázu. Osobitne vyzvala Komisiu, aby vyhlásila verejné obstarávanie na účasť súkromného sektora na projekte a identifikovala komerčné služby, ktoré bude Galileo poskytovať. Rada tiež zdôraznila záujem o to, aby súkromný sektor prevzal pevný finančný záväzok, ktorý mu umožní účasť na fáze budovania systému.

10 Nariadením (ES) č. 876/2002 z 21. mája 2002, ktorým sa zakladá spoločný podnik Galileo (Ú. v. ES L 138, s. 1), Rada na návrh Komisie uplatnila článok 171 ES a založila uvedený spoločný podnik, ktorého cieľom je jednak zabezpečiť riadenie projektu počas jeho výskumnej, vývojovej a demonštračnej fázy, a jednak mobilizovať prostriedky pridelené na program Galileo. Zakladajúcimi členmi spoločného podniku boli Európske spoločenstvo zastúpené Komisiou a Európska agentúra pre kozmický priestor (ESA), pričom členmi spoločného podniku sa mohol stať tiež každý súkromný podnik, ktorý splní stanovené kritériá.

11 Vo svojom oznámení Európskemu parlamentu a Rade z 15. októbra 2002, nazvanom „výročná správa o pokroku v programe Galileo“ (Ú. v. ES C 248, s. 2), Komisia uviedla, že program Galileo bude počas fáz budovania a prevádzkovania spravovať súkromný subjekt. Na tento účel musí spoločný podnik vyhlásiť verejné obstarávanie a vybrať súkromné združenie, ktorému sa zadá koncesia na vybudovanie systému a jeho prevádzkovanie.

12 Pred Súdom prvého stupňa Komisia zdôraznila hlavný význam európskeho systému rádiovej navigácie z technického, hospodárskeho a strategického hľadiska, pokiaľ je zvládnutie tejto technológie podmienené zvládnutím viacerých priemyselných aplikácií. V tejto súvislosti Komisia najmä uviedla správu dopravného systému (riadenie automobilových vozidiel), správu environmentálnych politík, územné plánovanie, meteorológiu, geológiu, verejné práce, energiu, predchádzanie prírodným a priemyselným rizikám, podporu pre opatrenia civilnej obrany v prípade katastrof, politiku poľnohospodárskej kontroly a fyzickú bezpečnosť osôb. Podľa Komisie budúci európsky systém ponúkne:

— bezplatnú základnú službu pre použitie „širokej verejnosti“,

— komerčnú službu určenú na profesionálne účely,

— „životne dôležitú“ službu pre aplikácie, ktoré zahrňujú ľudský život, napríklad navigáciu pre leteckú alebo námornú prepravu,

— výskumný a záchranný servis určený na zlepšenie existujúcich asistenčných systémov v prípade nebezpečenstva,

— službu vláde vyhradenú na potreby civilnej obrany, národnej bezpečnosti a dodržiavania práva.

13 Komisia uviedla, že cena vývojovej fázy je 1,1 miliardy eur, ktorú financuje v rovnakom podiele Európska únia a ESA. Náklady na fázu budovania, t. j. 2,1 miliardy eur, by mali ísť v princípe na ťarchu budúceho koncesionára systému. Pokiaľ ide o komerčné využitie, Komisia pred Súdom prvého stupňa vyhlásila, že toto predvída pre rok 2010.

3. *Prihláška ochrannej známky Spoločenstva podaná Komisiou*

14 Dňa 21. júna 2002 podala Komisia podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 prihlášku ochrannej známky Spoločenstva, t. j. farebného obrazového označenia. Ide o upravený kruh inšpirovaný logom Európskej únie a logom ASE, ktorý obsahuje slovo „Galileo“:

Prihláška ochrannej známky sa týka „služby výskumu a vývoja v oblasti satelitnej rádiovej navigácie" patriacich do triedy 42 v zmysle Niceskej dohody.

15 Dňa 14. marca 2003 podal žalobca Galileo International LLC proti zápisu uvedenej ochrannej známky námietku podľa článku 42 nariadenia č. 40/94. Rozhodnutím z 29. septembra 2005 námietkové oddelenie ÚHVT námietku zamietlo. Toto rozhodnutie žalobca napadol pred odvolacím senátom ÚHVT.

16 V auguste 2003 Komisia a ESA predložili označenie programu satelitnej rádiovej navigácie Svetovej organizácii duševného vlastníctva (WIPO) v Ženeve, a to na základe Parížskeho dohovoru na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883 naposledy revidovaného v Štokholme 14. júla 1967 a zmeneného a doplneného 28. septembra 1979 (*Zbierka zmlúv Organizácie spojených národov*, zv. 828, č. 11847, s. 108, ďalej len „Parížsky dohovor").

4. *Korešpondencia medzi žalobcami a Komisiou*

17 Listom z 30. apríla 2001 sa žalobcovia pred Komisiou ohradili proti používaniu pojmu „Galileo" ako názvu jej projektu rádiovej navigácie. Tvrdili, že také používanie im spôsobuje ujmu a porušuje ich práva z ochrannej známky. Dňa 4. februára 2002 Komisia odpovedala tvrdením, že používanie pojmu „Galileo" pre jej projekt nezasahuje do práv z ochrannej známky.

18 Nasledovala intenzívna korešpondencia medzi žalobcami a Komisiou. Žalobcovia zastávali svoje stanovisko, že Komisia používa pojem „Galileo" v obchodnom kontexte tým, že k jeho používaniu podnecuje tretie osoby, a to pre podobné výrobky a služby, na aké sa vzťahujú ochranné známky žalobcov. Komisia sa naopak domnievala, že Galileo zostane až do roku 2008 programom technologického výskumu a vývoja, ktorý až do toho času nevytvorí žiaden obchodný príjem, a že rezervačné služby, ktoré poskytujú žalobcovia, sú činnosťami úplne odlišnými od navigácie cez satelit.

5. *Súdne a správne opravné prostriedky podané žalobcami súbežne s týmto konaním*

19 Žalobca Galileo International Technology LLC napadol pred obchodným súdom v Bruseli používanie pojmu „Galileo" belgickou spoločnosťou Galileo Industries, ktorej cieľom je účasť na vývoji činností súvisiacich s kozmickým priemyslom a ktorá zoskupuje hlavné európske priemysly zaujímajúce sa o program Galileo. Rozsudkom z 1. septembra 2003 obchodný súd žalobu zamietol, pričom najmä uviedol, že žalobca je činný v inom odvetví než spoločnosť Galileo Industries. Žalobca sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal. V tejto veci v súčasnosti prebieha konanie pred odvolacím súdom v Bruseli.

20 Žalobca Galileo International Technology LLC ďalej podal pred ÚHVT niekoľko námietok proti prihláškam ochranných známok obsahujúcich pojem „Galileo" podaným nemeckou spoločnosťou Astrium, ktorá ako dcérska spoločnosť European Aeronautic Defense and Space Company (EADS) (Európska spoločnosť pre leteckú navigáciu, obranu a kozmický priestor) patrí medzi najväčšie európske podniky v oblasti kozmickej navigácie a tiež sa zaujíma o program Galileo.

21 Ten istý žalobca nakoniec podal pred súd veľkej inštancie v Mníchove (Nemecko) návrh smerujúci jednak k tomu, aby sa spoločnosti Astrium zakázalo používať pojem „Galileo" na označenie viacerých výrobkov a služieb, a jednak ku konštatovaniu zodpovednosti Astrium, aby od nej mohol získať náhradu škody zapríčinenej uvedeným používaním. Tento súd návrhu vyhovel tým, že 17. februára 2004 rozhodol, že predmetné činnosti sú si podobné a že predmetné označenia môžu vyvolať pravdepodobnosť zámeny. Toto rozhodnutie potvrdil rozsudok odvolacieho súdu v Mníchove z 13. januára 2005, ktorému bola vec postúpená, pričom odvolanie podané spoločnosťou Astrium zamietol Nemecký spolkový súd uznesením z 24. novembra 2005.

Konanie a návrhy účastníkov konania

22 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. augusta 2003 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

23 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (druhá komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania bez toho, aby pristúpil k vykonaniu dokazovania. Zároveň však položil niekoľko otázok, na ktoré účastníci konania odpovedali v stanovenej lehote. Ďalej Súd prvého stupňa po vypočutí účastníkov konania postúpil vec druhej rozšírenej komore.

24 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na pojednávaní 30. novembra 2005.

25 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— Komisii zakázal:

— akékoľvek používanie pojmu „Galileo“ v súvislosti s projektom systému satelitnej rádiovej navigácie,

— podnecovať, priamo alebo nepriamo, tretie osoby, aby tento pojem používali v rámci uvedeného projektu,

— podieľať sa na používaní tohto pojmu tretími osobami,

— zaviazal Komisiu, aby im, spoločne a nerozdielne, uhradila sumu 50 miliónov eur ako náhradu utrpenej materiálnej ujmy,

— subsidiárne, za predpokladu, že Komisia bude trvať na používaní pojmu „Galileo“, ju zaviazal na uhradenie im sumy 240 miliónov eur,

— zaviazal Komisiu, aby im uhradila úroky z omeškania počítané na základe referenčnej sadzby Európskej centrálnej banky zvýšenej o sedem percentuálnych bodov, a to odo dňa podania žaloby,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

26 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú, keďže sa zakladá na tvrdeniach zasahovania do práv z ochrannej známky, obchodného mena, názvu združenia a názvu domény,

— zamietol žalobu v ostatnej časti ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

27 Treba konštatovať, že návrhy na vydanie výslovného príkazu a na náhradu škody podané žalobcami na základe článkov 235 a 288 druhého odseku ES sa zakladajú na jednej strane na zásahu do ich práv z ochrannej známky, ktoré im vyplývajú z článku 5 ods. 1 prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd., zv. 17/001, ďalej len „smernica") a v podstate z článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, a na druhej strane na zásahu do ich práv z názvov združení, obchodných mien a názvov domén chránených článkom 8 Parížskeho dohovoru.

1. *O prípustnosti*

Tvrdenia účastníkov konania

28 Komisia tvrdí, že žaloba je neprípustná, pretože niektoré z dôvodov uvedených v návrhu nezodpovedajú požiadavkám jasnosti a presnosti.

29 Pokiaľ totiž žalobcovia Komisii vytýkajú, že poškodila ich národné ochranné známky, táto zdôrazňuje, že ak žalobcovia vymenujú ochranné známky, ktoré sú údajne týmto sporom dotknuté — t. j. 204 ochranných známok v rôznych krajinách, z toho 24 zapísaných v členských štátoch Spoločenstva — neposkytujú tým žiadne upresnenie týkajúce sa údajne porušených vnútroštátnych ustanovení. Komisia sa domnieva, že v prípade nedostatku takých upresnení ju nemožno žiadať, aby si zaobstarala výpočet, aby zistila, ktoré vnútroštátne ustanovenia údajne porušila.

30 Pokiaľ ide o ich ochranné známky Spoločenstva, žalobcovia neuviedli, akým spôsobom porušenie jednej alebo druhej z nich zakladá vznik zodpovednosti Spoločenstva. Predovšetkým neuviedli konkrétne ustanovenia článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

31 Žalobcovia navyše nevysvetlili, v čom boli ich názvy združení, obchodné mená a názvy domén dotknuté. Pokiaľ sa totiž opierajú len o článok 8 Parížskeho dohovoru, žalobcovia opomínajú odkázať na príslušné vnútroštátne právne úpravy, ktoré tento dohovor prebrali, ako aj vysvetliť dôvody, pre ktoré je Spoločenstvo viazané touto zmluvou, ktorej nie je účastníkom.

32 Nakoniec sa Komisia dovoláva neprípustnosti návrhov smerujúcich k tomu, aby jej Súd prvého stupňa uložil príkazy. Zmluva ES totiž takú zodpovednosť sudcovi Spoločenstva nezveruje.

33 Žalobcovia odpovedajú, že nedostatok presného odkazu na vnútroštátne zákony nebráni Komisii porozumieť predmetu žaloby, ani si k nej primeraným spôsobom pripraviť svoje vyjadrenie.

34 Pokiaľ ide o článok 8 Parížskeho dohovoru, tvrdia, že toto ustanovenie ukladá zásadu ochrany obchodných mien, ktorá zaväzuje všetky členské štáty. Porušením tejto zásady sa Komisia dopustila protiprávneho konania.

35 Pokiaľ ide o ich návrhy smerujúce k tomu, aby Súd prvého stupňa Komisii zakázal používať pojem „Galileo", žalobcovia sa domnievajú, že tieto ani najmenej nezasahujú do oblasti politickej alebo správnej právomoci Komisie. Ide výlučne o zastavenie protiprávneho konania a zabránenie zhoršeniu utrpenej ujmy.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

O požiadavke jasnosti a presnosti návrhu

36 Podľa článku 21 prvého odseku a článku 53 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora, ako aj článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa musí každá žaloba obsahovať uvedenie predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné preto, aby umožnilo žalovanému pripraviť si svoju obranu a Súdu prvého stupňa rozhodnúť o žalobe, prípadne bez ďalších podporných informácií. Na účel zabezpečenia právnej istoty a dobrého výkonu spravodlivosti je pre to, aby žaloba bola prijateľná, potrebné, aby z jej textu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súdržným a pochopiteľným spôsobom (rozsudky Súdu prvého stupňa z 29. januára 1998, Dubois et Fils/Rada a Komisia, T-113/96, Zb. s. II-125, bod 29, a z 10. apríla 2003, Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services/Komisia, T-195/00, Zb. s. II-1677, bod 26).

37 Aby sa tieto požiadavky mohli splniť, musí žaloba smerujúca k náhrade škody údajne spôsobenej inštitúciou Spoločenstva obsahovať skutočnosti umožňujúce identifikovať správanie, ktoré žalobca vytýka inštitúcii, dôvody, pre ktoré sa domnieva, že medzi správaním a utrpenou ujmou existuje príčinná súvislosť, ako aj charakter a rozsah tejto ujmy (rozsudok Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 27).

— Pokiaľ ide vnútroštátne ochranné známky a ochranné známky v rámci a mimo Spoločenstva

38 Pokiaľ ide o dôvody založené na porušení vnútroštátnych ochranných známok, zo žaloby vyplýva, že sa žalobcovia domnievajú, že došlo k vzniku zodpovednosti Komisie a nároku na náhradu údajnej ujmy, ktorou je strata hlavnej funkcie a hodnoty ich vnútroštátnych ochranných známok. Túto ujmu, ktorú žalobcovia údajne utrpeli v dôsledku používania označenia Galileo, možno pripísať Komisii. Tá spôsobila údajnú ujmu najmä tým, že nedodržala uvedené práva z ochrannej známky, ako ich definuje článok 5 ods. 1 písm. b) smernice.

39 Pritom podľa článku 5 ods. 1 písm. b) smernice zapísaná ochranná známka dáva svojmu majiteľovi právo „zabrániť všetkým tretím stranám [osobám — *neoficiálny preklad*], ktoré nemajú jeho súhlas, aby v obchodnom styku používali... označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou alebo je jej natoľko podobné, a zároveň sú si natoľko podobné príslušné tovary alebo služby, že existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, vrátane pravdepodobnosti asociácie medzi označením a ochrannou známkou“.

40 Odkaz v žalobe na článok 5 ods. 1 písm. b) smernice sa musí považovať za dostatočne jasný a presný, pokiaľ ide o 24 ochranných známok zapísaných v členských štátoch Spoločenstva. Článok 5 ods. 1 smernice totiž pristupuje

k harmonizácii v rámci Spoločenstva pravidiel týkajúcich sa práv z ochranných známok a definuje výlučné právo, ktoré požívajú majitelia ochranných známok v Spoločenstve (rozsudky Súdneho dvora zo 16. júla 1998, Silhouette International Schmied, C-355/96, Zb. s. I-4799, bod 25, a z 12. novembra 2002, Arsenal Football Club, C-206/01, Zb. s. I-10273, bod 43). Členské štáty Spoločenstva boli povinné prebrať toto ustanovenie do vnútroštátneho práva a Komisia nespochybnila, že toto prebratie bolo v celom rozsahu vykonané pre uvedených 24 ochranných známok pokrytých smernicou.

41 Preto tieto žalobné dôvody nemožno vyhlásiť za neprípustné na základe skutočnosti, že žalobcovia neposkytli upresnenia týkajúce sa údajne porušených vnútroštátnych právnych úprav. Návrh Komisie na vyhlásenie neprípustnosti treba preto v tomto bode zamietnuť.

42 Pokiaľ však ide o 178 ochranných známok zapísaných v tretích krajinách, odkaz žalobcov na smernicu nemôže nahradiť absenciu upresnenia povahy a rozsahu práv z ochrannej známky údajne vyplývajúcich z dotknutých právnych úprav mimo Spoločenstva. Keďže sa v tejto súvislosti žalobcovia nijako nevyjadrili, nemôže si ani žalovaná strana pripraviť svoju obranu a ani Súd prvého stupňa rozhodnúť o žalobe v rozsahu, v akom žalobcovia tvrdia, že údajnú ujmu spôsobilo porušenie ich práv z ochrannej známky.

43 Preto treba žalobu vyhlásiť za neprípustnú, pokiaľ ide o jej dôvod založený na porušení uvedených práv. Okrem toho v odpovedi na písomnú otázku Súdu prvého stupňa žalobcovia uznali, že sa nemôžu dovolávať práv z ochranných známok zapísaných v tretích krajinách.

— Pokiaľ ide o ochranné známky s dobrým menom

44 V bode 40 svojej repliky dávajú žalobcovia dôraz na všeobecnú známosť svojich ochranných známok. Pokiaľ sa definitívne dovolávajú článku 5 ods. 2 a 5 smernice, postačí pripomenúť, že toto ustanovenie sa obmedzuje na umožnenie členským štátom upraviť zosilnenú ochranu ochranných známok s dobrým menom, a to jednak pri chýbajúcej podobnosti dotknutých výrobkov a služieb a jednak proti používaniu označenia na iné účely ako na odlíšenie výrobkov alebo služieb. Pritom žalobcovia opomenuli v žalobe jasne formulovať konkrétne dobré meno svojich ochranných známok a spôsoby ochrany vyplývajúce z jednej alebo druhej vnútroštátnej právnej úpravy, na ktoré sa odvolávajú.

45 Ak sa teda javí možné, že dobré meno ich ochranných známok bolo ovplyvnené predmetným správaním Komisie, naďalej platí, že žalobcovia opomenuli vzniesť žalobný dôvod nevyhnutný na splnenie vyššie uvedených podmienok upresnenia. Žalobu treba preto vyhlásiť za neprípustnú, pokiaľ ide o dôvod založený na porušení článku 5 ods. 2 a 5 smernice.

— Pokiaľ ide o ochranné známky Spoločenstva

46 Treba konštatovať, že žalobcovia v žalobe uviedli svoje „ochranné známky Spoločenstva a prihlášky ochranných známok Spoločenstva“, a to v počte päť, a napadli „zásah do práv z ochrannej známky Galileo International Technology a práv vyplývajúcich z jeho prihlášok ochranných známok Spoločenstva“. Okrem toho poznámka pod čiarou na strane 57 dáva výslovný dôraz na „nariadenie... č. 40/94“.

47 Ak žaloba výslovne neuvádza článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, zakladá sa tak na právach vyplývajúcich z tohto ustanovenia prinajmenšom implicitne. Okrem toho podľa ustálenej judikatúry platí, že omyl, ku ktorému došlo pri odkaze na uplatniteľný text, nemôže spôsobiť neprípustnosť vzneseného žalobného dôvodu, ak predmet a zhrnutie tohto dôvodu vyplývajú dostatočne jasne zo žaloby (rozsudok Súdneho dvora zo 7. mája 1969, X/Commission de contrôle, 12/68, Zb. s. 109, body 6 a 7, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. októbra 2001, Corus UK/Komisia, T-171/99, Zb. s. II-2967, bod 36). Z toho treba vyvodiť, že ani žalobca nie je povinný výslovne uviesť pravidlo osobitného práva, na ktorom založil svoj žalobný dôvod, ak je jeho argumentácia dostatočne jasná a žalovaný a sudca Spoločenstva môžu bez ťažkostí toto pravidlo identifikovať.

48 Článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 udeľuje majiteľovi ochrannej známky Spoločenstva rovnaké práva, aké udeľuje článok 5 ods. 1 písm. b) smernice majiteľovi vnútroštátnej ochrannej známky. Pritom toto druhé ustanovenie sa v žalobe opakovane uvádzalo. Ďalej, Komisia sa nezmýlila, pokiaľ ide o „časť týkajúcu sa Spoločenstva" v rámci dôvodov vznesených žalobcami, pretože v bode 50 svojho vyjadrenia k žalobe odkazuje výslovne na článok 9 nariadenia č. 40/94.

49 Z toho vyplýva, že odvolanie sa žalobcov na článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 zodpovedá požiadavkám na vyššie uvedené upresnenie, a musí sa preto vyhlásiť za prípustné.

— Pokiaľ ide o názvy združení, obchodné mená a názvy domén

50 Podľa žalobcov ochrana ich názvov združení splýva s ochranou ich obchodných mien, zatiaľ čo ich názvy domén sú osobitým použitím ich obchodných mien. V rámci otázok týkajúcich sa rozsahu tohto vyhlásenia upresnili, že článok 8

Parížskeho dohovoru sa týka len ochrany obchodného mena, pričom názov združenia chránia iné vnútroštátne právne normy. Dodali, že svojou žalobou chceli zdôrazniť, že ak uvedený článok 8 chráni len obchodné meno *stricto sensu*, dotknuté sú tiež práva z ich názvov združení.

51 Pokiaľ ide o dôvody založené na zásahu do ich názvov združení a názvov domén, treba konštatovať, že žalobcovia neposkytli žiaden prvok, ktorý by šiel nad rámec týchto tvrdení. Najmä sa vôbec nevyjadrili k údajne porušeným vnútroštátnym právnym predpisom a všeobecným zásadám spoločným pre práva členských štátov, na základe ktorých by malo Spoločenstvo v súlade s článkom 288 druhým odsekom ES nahradiť údajnú ujmu. Tieto dôvody nezodpovedajú vyššie uvedeným požiadavkám na upresnenie, a musia sa preto vyhlásiť za neprípustné.

52 Pokiaľ ide to, že žalobcovia sa dovolávajú svojich obchodných mien v zmysle článku 8 Parížskeho dohovoru, je pravda, že obchodné meno tvorí právo duševného vlastníctva, ktorého ochrana predpísaná článkom 8 zaväzuje členov Svetovej obchodnej organizácie (WTO) na základe Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (ďalej len „dohoda TRIPS“) (rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2004, Anheuser-Busch, C-245/02, Zb. s. I-10989, body 91 až 96).

53 Ak sú však členovia WTO, vrátane členských štátov Spoločenstva, povinní vykonať túto ochranu obchodného mena, naďalej platí, že článok 8 Parížskeho dohovoru sa obmedzuje na vyhlásenie, že „obchodné meno je chránené vo všetkých... krajinách bez toho, že by ho bolo treba prihlasovať alebo zapisovať; nerozhoduje, či je, alebo nie je časťou továrenskej alebo obchodnej známky“.

54 Tento text, ktorý má ďaleko od toho, aby definoval rozsah a podmienky ochrany priznanej obchodnému menu, spočíva vo formulovaní podmienky vykonania takej ochrany. Nemožno ho teda považovať za text obsahujúci harmonizáciu pravidiel týkajúcich sa práv z obchodného mena.

55 Avšak na rozdiel od článku 5 smernice, ktorý presne definuje „práva z ochrannej známky", čo je dôvod, pre ktorý môže odkaz na tento článok platne nahradiť dovolávanie sa príslušných vnútroštátnych právnych úprav členských štátov (pozri bod 40 vyššie), článok 8 Parížskeho dohovoru svojím extenzívnym znením umožňuje rôznym vnútroštátnym zákonodarcom zaviesť rôzne režimy ochrany stanovujúce najmä podmienky týkajúce sa minimálneho používania alebo minimálnej známosti obchodného mena (pozri v tomto zmysle rozsudok Anheuser-Busch, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 97).

56 V rámci otázok položených Súdom prvého stupňa v súvislosti s ochranou na základe článku 8 Parížskeho dohovoru sa žalobcovia neodvolali na žiadnu osobitnú vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá im priznáva dostatočnú ochranu ich obchodných mien a ktorú mohla Komisia porušiť.

57 Preto ak je pravda, že sa príslušné vnútroštátne predpisy na ochranu práv patriacich do oblasti, na ktorú sa uplatňuje dohoda TRIPS, majú uplatniť vo svetle znenia a účelu dotknutých ustanovení tejto dohody (rozsudok Anheuser-Busch, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 55), žalobcovia sa nemôžu účinne dovolávať tejto povinnosti v tejto súvislosti, pretože opomenuli také vnútroštátne pravidlá uviesť a jasne formulovať.

58 Okrem toho, keďže ustanovenia dohody TRIPS nemajú priamy účinok, tieto nemôžu samy osebe zakladať práva, ktoré žalobcovia môžu priamo uplatňovať pred súdom Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Anheuser-Busch, už citovaný v bode 52 vyššie, bod 54) nezávisle od prípadných vnútroštátnych predpisov.

59 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod založený na porušení článku 8 Parížskeho dohovoru treba rovnako vyhlásiť za neprípustný.

O návrhoch smerujúcich k dosiahnutiu zastavenia údajných protiprávnych konaní Komisie

60 Keďže žalobcovia žiadajú, aby Komisia zakázala používanie pojmu „Galileo" v súvislosti s projektom systému satelitnej rádiovej navigácie, Komisia sa odvoláva na ustálenú judikatúru, podľa ktorej ani v rámci konania o náhradu škody nemôže súd Spoločenstva bez prekročenia výsad správneho orgánu vydať príkazy inštitúcii Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 18. apríla 1991, Assurances du crédit/Rada a Komisia, C-63/89, Zb. s. I-1799, bod 30; rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. júna 1991, Valverde Mordt/Súdny dvor, T-156/89, Zb. s. II-407, bod 150; uznesenia Súdu prvého stupňa z 1. júna 1999, Meyer/Komisia, T-71/99, Zb. s. II-1727, bod 13, a zo 14. januára 2004, Makedoniko Metro a Michaniki/Komisia, T-202/02, Zb. s. II-181, bod 53).

61 Komisia dodáva, že článok 288 druhý odsek ES umožňuje len náhradu minulých škôd a nepriznáva žiadne právo vydávať príkazy určené na predchádzanie budúcej protiprávnosti. Zákaz používať meno nemožno považovať za naturálne odškodnenie. Taký zákaz totiž zabráni určitému predĺženiu údajnej ujmy, ale nemôže mať za účinok nahradenie už utrpenej ujmy.

62 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 288 druhého odseku ES „v prípade nezmluvnej zodpovednosti Spoločenstvo, v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov, napraví akékoľvek škody spôsobené vlastnými orgánmi alebo pracovníkmi pri výkone ich funkcií". Toto

ustanovenie sa týka tak podmienok mimozmluvnej zodpovednosti, ako aj spôsobov a rozsahu práva na náhradu škody. Okrem toho článok 235 ES priznáva Súdnemu dvoru právomoc „rozhodovať spory o náhrade škody podľa článku 288 ods. 2".

63 Z týchto dvoch ustanovení — ktoré v rozpore s článkom 40 prvým odsekom bývalej Zmluvy o ESUO upravujúcej len finančnú náhradu nevylučujú priznanie náhrady v naturálnej forme — vyplýva, že súd Spoločenstva má právomoc uložiť Spoločenstvu akúkoľvek formu náhrady škody, ktorá je v súlade so zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti, vrátane, ak sa to javí v súlade s týmito zásadami, náhradu v naturálnej forme a v prípade potreby tiež formou príkazu tak urobiť alebo neurobiť.

64 Pritom v oblasti ochranných známok smernica smeruje k tomu, aby zapísané národné ochranné známky požívali vo všetkých členských štátoch rovnakú ochranu. Podľa jej článku 5 ods. 1 taká ochranná známka oprávňuje svojho majiteľa „zabrániť všetkým tretím osobám" ju používať. Ako už bolo uvedené vyššie (bod 40), toto ustanovenie pristupuje k harmonizácii predpisov týkajúcich sa práv z ochrannej známky v rámci Spoločenstva.

65 Z toho vyplýva, že jednotná ochrana priznaná majiteľovi národnej ochrannej známky v rámci Spoločenstva vyplýva zo všeobecných zásad spoločných pre právne poriadky členských štátov v zmysle článku 288 druhého odseku ES.

66 Tento záver potvrdzuje nariadenie č. 40/94, ktoré vo svojom článku 98 ods. 1 stanovuje, že ak súdy pre ochranné známky Spoločenstva zistia, že odporca porušil ochrannú známku Spoločenstva alebo hrozí, že ju poruší, vydajú príkaz „zakazujúci odporcovi pokračovať v úkonoch, ktoré ohrozujú alebo by mohli ohroziť ochrannú známku Spoločenstva", a prijmú riadne opatrenia na zabezpečenie dodržiavania tohto zákazu. Pritom podľa článku 249 druhého odseku ES je toto nariadenie záväzné vo svojej celistvosti a je priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

67 Ak je pravda, že jednotná ochrana majiteľa ochrannej známky sa v členských štátoch vykonáva prostredníctvom možnosti danej procesnými pravidlami, na základe ktorých sú vnútroštátne súdy oprávnené vydať rozsudky zakazujúce žalovanému zasahovať do práv z dotknutej ochrannej známky, Spoločenstvo v zásade nemôže upustiť od procesného opatrenia náležiaceho sudcovi Spoločenstva, keď ten má výlučnú právomoc vysloviť sa o žalobe na náhradu škody pripísanej Spoločenstvu (rozsudok Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 89).

68 Spoločenstvo nemôže tým skôr upustiť od vyššie uvedeného režimu ochrany, s ktorým sú inštitúcie Spoločenstva povinné dať sa do súladu v rámci celého práva Spoločenstva, do ktorého patrí sekundárne právo. Komisia tak musí dodržať ustanovenia smernice a nariadenie č. 40/94 prijaté na jej návrh Radou (pozri v tomto zmysle rozsudok Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, body 85 a 86 a citovanú judikatúru).

69 Keďže Komisia spochybňuje, že by predmetný zákaz mohol skutočne napraviť uvádzanú ujmu, treba pripomenúť, že žalobcovia trvajú na tom, že sú obeťami nepretržitého a opakovaného protiprávneho používania označenia Galileo, ktoré zasahuje do ich práv z ochrannej známky. Pritom osobitným predmetom práva z ochrannej známky je najmä zabezpečiť majiteľovi výlučné právo na používanie ochrannej známky pri prvom uvedení výrobku na trh, a ochrániť ho tak proti konkurentom, ktorí by chceli zneužiť postavenie alebo povesť ochrannej známky predajom výrobkov, na ktorých sa táto známka nezákonne nachádza (pozri rozsudok Súdneho dvora z 11. novembra 1997, Loendersloot, C-349/95, Zb. s. I-6227, bod 22 a citovanú judikatúru).

70 Z toho vyplýva, že zásah do výlučného práva na používanie ochrannej známky vyvoláva nevyhnutne jej poškodenie, a tým spôsobuje jej majiteľovi ujmu.

71 Pritom náhrada celej tak spôsobenej ujmy vyžaduje, aby majiteľ ochrannej známky videl svoje právo uvedené do pôvodného stavu, pričom také uvedenie vyžaduje minimálne, nezávisle od prípadnej vyčíslenej náhrady škody, okamžité zastavenie zásahu do jeho práva. A to je práve príkaz navrhovaný v tomto prípade, ktorým sa žalobcovia usilujú dosiahnuť zastavenie zásahu, ktorý Komisia údajne spôsobila ich právam z ochrannej známky.

72 Komisia navyše sama, v rámci odpovede na otázku Súdu prvého stupňa, zdôraznila, že je nemožné si predstaviť, že za predpokladu jej odsúdenia na zaplatenie náhrady škody by takéto rozhodnutie nebrala do úvahy, trvajúc na aktoch, ktoré Súd prvého stupňa vyhlásil za protiprávne. Komisia tak pripúšťa, že v zmysle zákazu konať je *de facto* viazaná rozhodnutím súdu Spoločenstva konštatujúcim jej zodpovednosť. Také rozhodnutie sa rovná adresovaniu Komisii implicitného príkazu.

73 Preto treba návrhy smerujúce k zakázaniu Komisii používať pojem „Galileo" v súvislosti s projektom systému satelitnej rádiovej navigácie vyhlásiť za prípustné. Dôvod neprípustnosti týchto návrhov vznesený Komisiou nemožno uznať.

Záver

74 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že návrhy žaloby sú prípustné v ich celku. To platí tiež pre žalobné dôvody porušenia práv založené na porušení práv žalobcov vyplývajúcich z článku 5 ods. 1 písm. b) smernice a článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, pokiaľ ide o ich národné ochranné známky v rámci Spoločenstva a ich ochranné známky Spoločenstva.

2. *O veci samej*

75 Žalobcovia zakladajú svoju žalobu v prvom rade na zásade zodpovednosti Spoločenstva za protiprávne konanie a subsidiárne na zásade jeho zodpovednosti za konanie v súlade s právom.

O zodpovednosti Komisie za protiprávne konanie

Predbežné úvahy

76 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva v zmysle článku 288 druhého odseku ES za protiprávne konanie jeho inštitúcií je podmienený súčasným splnením niekoľkých podmienok, a to protiprávnosťou konania vytýkaného inštitúciám, existenciou ujmy a existenciou príčinnej súvislosti medzi uvádzaným konaním a údajnou ujmou (rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1982, Oleifici Mediterranei/EHS, 26/81, Zb. s. 3057, bod 16; rozsudky Súdu prvého stupňa z 11. júla 1996, International Procurement Services/Komisia, T-175/94, Zb. s. II-729, bod 44; zo 16. októbra 1996, Efisol/Komisia, T-336/94, Zb. s. II-1343, bod 30, a z 11. júla 1997, Oleifici Italiani/Komisia, T-267/94, Zb. s. II-1239, bod 20).

77 Pokiaľ nie je splnená čo len jedna z týchto podmienok, žaloba sa musí zamietnuť ako celok bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky (rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, KYDEP/Rada a Komisia, C-146/91, Zb. s. I-4199, body 19 a 81, a rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. februára 2002, Förde-Reederei/Rada a Komisia, T-170/00, Zb. s. II-515, bod 37).

78 Protiprávne konanie vytýkané inštitúcii Spoločenstva musí spočívať v dostatočne závažnom porušení právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom (rozsudok Súdneho dvora zo 4. júla 2000, Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, Zb. s. I-5291, bod 42).

79 Rozhodujúcim kritériom, ktoré umožňuje vyvodiť záver, že táto podmienka je splnená, je zjavné a vážne porušenie hraníc voľnej úvahy príslušnou inštitúciou Spoločenstva.

80 Pokiaľ táto inštitúcia disponuje len veľmi obmedzenou mierou voľnej úvahy, prípadne žiadnou, jednoduché porušenie práva Spoločenstva môže stačiť na preukázanie existencie dostatočne závažného porušenia (rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. júla 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe/Komisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Zb. s. II-1975, bod 134, a z 10. februára 2004, Afrikanische Frucht-Compagnie a Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert/Rada a Komisia, T-64/01 a T-65/01, Zb. s. II-521, bod 71).

81 Práve z hľadiska týchto úvah treba skúmať jednotlivé žalobné návrhy a tvrdenia žalobcov v tomto prípade.

Tvrdenia účastníkov konania

82 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobcovia tvrdia, že protiprávne konanie Komisie, ktoré spôsobuje utrpenú ujmu, spočíva v porušení práv z ochrannej známky, ktorej sú majiteľmi podľa článku 5 ods. 1 písm. b) smernice. Používaním pojmu „Galileo“ a podnecovaním tretích osôb k jeho používaniu bez získania

súhlasu žalobcov Komisia poškodila a naďalej poškodzuje ich práva z ochrannej známky. Žalobcovia sa ďalej odvolávajú na svoje ochranné známky Spoločenstva na základe článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

83 Z tohto hľadiska dodávajú, že pojem „Galileo", ktorý používa Komisia, sa zásadne podobá ich ochranným známkam. Správanie Komisie preto veľmi výrazne ovplyvňuje rozlišovaciu schopnosť ochranných známok.

84 Žalobcovia tiež podčiarkujú podobnosť medzi výrobkami a službami, ktoré ponúkajú, a tými, ktorých sa týka projekt Komisie Galileo, pričom dve skupiny cieľových zákazníkov sú vo veľkej miere zhodné.

85 Žalobcovia totiž ponúkajú služby v rámci odvetvia leteckej, námornej a pozemskej dopravy, hotelovému odvetviu a konečným zákazníkom. Tieto služby umožňujú získať informácie týkajúce sa polohy lietadla pri lete v reálnom čase, predpokladaných leteckých poriadkov, ako aj možností rezervácie. Žalobcovia rovnako ponúkajú výrobky súvisiace s uvedenými službami, najmä s počítačovými programami.

86 Pokiaľ ide o navigačný projekt Galileo, tento sa zameriava na potencionálnych užívateľov, t. j. na poskytovateľov služieb, výrobcov a ich zákazníkov v oblasti cestnej, železničnej, leteckej dopravy a v námornom odvetví. Hlavná služba ponúkaná týmto projektom spočíva v zisťovaní v reálnom čase presnej polohy jedného z týchto dopravných prostriedkov.

87 Táto hlavná služba je zhodná so službami, ktoré ponúkajú žalobcovia, umožňujúcimi určiť presnú zemepisnú polohu lietadla. Podobnosť sa vzťahuje na výrobky, pretože projekt Galileo zahŕňa rozvoj programových vybavení počítačov a špeciálnych počítačov pre preklad, používanie a šírenie informácií spotrebiteľom.

88 Podľa žalobcov existuje zo strany dotknutej skupiny verejnosti pravdepodobnosť zámeny medzi ich ochrannými známkami a pojmom „Galileo" používaným Komisiou. Sama Komisia totiž zdôraznila rozsiahly význam európskeho projektu Galileo, keďže predpokladá vytvorenie približne 140 000 pracovných miest a trh so zariadením a službami bol odhadnutý na viac než 9 miliárd eur ročne od roku 2010. Žalobcovia sa domnievajú, že takýto vývoj povedie nevyhnutne k čoraz intenzívnejšiemu používaniu pojmu „Galileo" vo všetkých technológiách, na ktoré bude projekt apelovať.

89 Ďalej podľa žalobcov používanie, ktoré Komisia zamýšľa s pojmom „Galileo" urobiť, sa nachádza „v obchodnom styku", pričom tento pojem sa použil v súvislosti so všetkými službami, ktoré má projekt Galileo poskytovať.

90 Žalobcovia dodávajú, že Komisia a Rada trvali na skutočnosti, aby sa projekt Galileo zakladal na partnerstve so súkromným sektorom a mal obchodný účel smerujúci k zabezpečeniu hospodárskej životaschopnosti projektu. Preto v súčasnosti už pracuje na technických aspektoch projektu združenie 65 podnikov a svoju budúcu účasť už pripravujú mnohé priemyselné a bankové skupiny. Počas všetkých jeho funkčných fáz predstavuje tak projekt Galileo významné hospodárske vklady pre súkromný sektor.

91 Komisia v spolupráci s ASE už vytvorila „spoločný podnik Galileo" (pozri bod 10 vyššie), pričom tento podnik bol poverený vykonaním vývojovej a validačnej fázy,

ako aj prípravou fáz budovania a prevádzkovania programu Galileo. Okrem toho 22. mája 2003 Komisia uverejnila výberové konanie v hodnote 500 000 eur určené najmä na štúdiu integrovania projektu Galileo do existujúcich navigačných systémov.

92 Navyše skutočnosť, že Komisia požiadala o zápis ochrannej známky Spoločenstva Galileo (pozri bod 14 vyššie), len vysvetľuje, či plánuje jej používanie na odlíšenie výrobkov alebo služieb.

93 Podľa žalobcov podnietila Komisia významné európske priemyselné skupiny k používaniu pojmu „Galileo" ako ochrannej známky v obchodnom styku, ako napríklad spoločnosť Galileo Industries predvolaná pred obchodný súd v Bruseli (pozri bod 19 vyššie), ktorá sa odvolala na voľbu pojmu „Galileo" Komisiou. Partneri, na ktorých sa obracia spoločný podnik, sú nevyhnutne vyzývaní k používaniu rovnakého pojmu, pričom toto používanie treba rovnako pripísať Komisii.

94 V rámci druhého žalobného dôvodu žalobcovia vytýkajú Komisii, že im spôsobila ujmu tým, že neuskutočnila prieskum ochranných známok. Pritom ktokoľvek, kto plánuje používať novú ochrannú známku, sa ocitne v situácii, že existuje pravdepodobnosť, že tretia osoba už mohla získať výlučné práva k zhodnému alebo podobnému označeniu. Žalobcovia sa domnievajú, že keby Komisia taký prieskum uskutočnila, dozvedela by sa o ich právach z ochrannej známky a ľahko by si mohla zvoliť iný pojem na označenie svojho projektu. V každom prípade sa Komisia dopustila závažnej chyby, keď pokračovala v používaní pojmu „Galileo", hoci bola následne o ich právach z ochrannej známky informovaná.

95 Komisia odpovedá, že označenie výskumného programu Galileo a ochranné známky, na ktoré sa žalobcovia odvolávajú, nie sú podobné, pretože podstatný a rozlišovací prvok ich ochranných známok je upravený kruh. Pokiaľ ide konkrétnejšie o prihlášku ochrannej známky Spoločenstva, týka sa veľmi osobitého označenia (pozri bod 14 vyššie), ktoré nevytvára žiadnu pravdepodobnosť zámeny s ochrannými známkami, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia.

96 Okrem toho sa táto prihláška vzťahuje na služby výskumu a vývoja obmedzené na oblasť satelitnej rádiovej navigácie. Bola podaná z čisto konzervatívneho dôvodu na vylúčenie rizika, že by si tento pojem mohol privlastniť súkromný podnik, ktorý by požíval výhody z jeho dobrého mena bezdôvodne.

97 Ďalej, ochranné známky, na ktoré sa odvolávajú žalobcovia, nie sú určené širokej verejnosti. Žalobcovia ich používajú výlučne v rámci podnikových transakcií s obmedzeným okruhom odborníkov. Preto ich ochranné známky nepožívajú žiadnu všeobecnú známosť medzi spotrebiteľmi a konečnými užívateľmi.

98 Z tohto dôvodu neexistuje zo strany širokej verejnosti žiadna pravdepodobnosť zámeny medzi dotknutými ochrannými známkami a pojmom „Galileo“ používaným pre európsky projekt. Pritom odborníci, ktorým sú určené činnosti žalobcov, sú oveľa lepšie informovaní než priemerný spotrebiteľ a nerobí im problém uznať pojem „Galileo“ ako označujúci európsky výskumný projekt a odlíšiť ho od ochranných známok žalobcov.

99 Komisia dodáva, že pojem „Galileo“ používala výlučne ako synonymum mena európskeho projektu satelitnej navigácie. Toto používanie nemalo nikdy propagovať službu alebo výrobok vyplývajúci z technických výsledkov dosiahnutých v rámci projektu.

100 Pokiaľ ide o „spoločný podnik Galileo", tento existuje len na účely hladkého uskutočnenia výskumnej a vývojovej fázy programu Galileo a nevyvíja žiadnu obchodnú činnosť. Obmedzuje sa na vedenie výberových konaní a výber budúcich koncesionárov systému.

101 Komisia ani nenabádala tretie osoby, aby pojem „Galileo" používali pre výrobky alebo služby v obchodnom styku. Predovšetkým neexistuje žiadna spojitosť so spoločnosťou Galileo Industries. Túto spoločnosť najmä nepodnecovala k používaniu pojmu „Galileo" ako ochrannej známky.

102 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod žalobcov, Komisia popiera, že bola zo zákona povinná uskutočniť prieskumy ochranných známok. To, že prieskum ochranných známok neuskutočnila, nie je samo osebe chybou.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práv žalobcov z ochrannej známky

103 Pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na porušení Komisiou práv z ochrannej známky, ktorej sú žalobcovia majiteľmi, treba konštatovať, že článok 5 ods. 1 písm. b) smernice a článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 stanovujú pravidlá, na základe ktorých sa im priznávajú práva. Tieto ustanovenia môžu totiž žalobcom ako majiteľom ochranných známok chránených smernicou a nariadením č. 40/94 priznať výlučné právo zakázať za určitých podmienok tretím osobám používať označenie, ktoré je podobné alebo zhodné s ich ochrannými známkami.

104 Pokiaľ ide o otázku, či sú uvedené ustanovenia a právo, ktoré tieto ustanovenia priznávajú žalobcom, predmetom porušenia, ktoré možno na strane Komisie dostatočne charakterizovať, treba zdôrazniť, že také porušenie predpokladá, aby boli v tomto prípade splnené všetky podmienky uplatnenia týchto ustanovení.

105 V tejto súvislosti treba predovšetkým pripomenúť, že jedna z uvedených podmienok podriaďuje ochranu majiteľa ochrannej známky existencii pravdepodobnosti zámeny vyvolanej najmä zhodnosťou alebo podobnosťou výrobkov alebo služieb pokrytých ochrannou známkou a predmetným označením.

106 Komisia teda mohla porušiť článok 5 ods. 1 písm. b) smernice a článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, len ak žalobcovia preukážu, že pojem „Galileo" použila na označenia výrobkov alebo služieb podobných alebo zhodných s výrobkami a službami pokrytými ochrannými známkami, ktorých sú majiteľmi.

107 Pritom, ak by žalobcovia preukázali, že sami ponúkajú početné služby a výrobky označené svojimi ochrannými známkami obsahujúcimi pojem „Galileo", to neplatí, pokiaľ ide o používanie rovnakého pojmu Komisiou.

108 Žalobcovia najmä nepreukázali, že sama Komisia ponúka rovnaké výrobky alebo služby v spojitosti so svojím projektom Galileo.

109 Žalobcovia sa vo svojich vyjadreniach obmedzili na tvrdenie, že projekt Komisie Galileo sa zameriava na „potenciálnych užívateľov", že „zahŕňa vývoj" špecifických programových vybavení počítačov, že je „určený na poskytovanie služieb" a že Komisia svojou prihláškou ochrannej známky Spoločenstva „plánuje túto ochrannú známku využívať" na odlíšenie výrobkov alebo služieb.

110 V odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa výslovne uznali, že zatiaľ neexistujú výrobky a služby vyplývajúce z technických výsledkov získaných vďaka projektu Komisie Galileo, a že také výrobky a služby teda ešte nie sú dostupné pre budúcich verejných alebo súkromných užívateľov systému satelitnej rádiovej navigácie.

111 Na druhom mieste treba pripomenúť, že článok 5 ods. 1 písm. b) smernice a článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 podriaďujú ochranu majiteľa ochrannej známky tiež tomu, aby bolo možné využívanie dotknutého označenia tretími osobami kvalifikovať ako „používanie v obchodnom styku".

112 Tak je majiteľ ochrannej známky chránený, len ak používanie predmetného označenia môže poškodiť funkcie ochrannej známky a najmä jej podstatnú funkciu, ktorou je zaručiť užívateľom pôvod výrobku alebo služby. Takým je zvlášť prípad, keď používanie označenia vytýkané tretím osobám môže v obchodnom styku potvrdiť existenciu materiálneho spojenia medzi výrobkami tretích osôb a podnikom pôvodu týchto výrobkov. V tomto smere je potrebné preveriť, či cieľoví spotrebitelia môžu interpretovať označenie ako používané tretími osobami na označenie alebo smerujúce k označeniu podniku pôvodu výrobkov tretích osôb (pozri v tomto zmysle rozsudok Anheuser-Busch, už citovaný v bode 52 vyššie, body 59 a 60).

113 V tomto prípade nie sú uvedené kritériá splnené. Ako totiž vyplýva zo spisu, Komisia až do dnešného dňa používala pojem „Galileo" len na celkové označenie svojho projektu satelitnej rádiovej navigácie, zdôrazňujúc viacnásobné výhody pre užívateľov jeho budúcej prevádzky (pozri bod 12 vyššie), ale bez vytvorenia materiálneho spojenia medzi niektorými výrobkami alebo službami pochádzajúcimi z realizácie výskumnej a vývojovej fázy projektu a fázy budovania na jednej strane a výrobkami a službami ponúkanými žalobcami na druhej strane. Pokiaľ ide o výrobky a služby rádiovej navigácie vo vlastnom zmysle slova, je zrejmé, že v súčasnom štádiu projektu ešte neexistujú (pozri bod 110 vyššie).

114 Z tohto hľadiska treba najmä zdôrazniť, že používanie označenia sa uskutočňuje „v obchodnom styku“, ak spadá do kontextu obchodnej činnosti smerujúcej k hospodárskej výhode (pozri rozsudok Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 93, a citovaná judikatúra).

115 V tejto súvislosti je pravda, že Komisia dáva dôraz na obchodný účel svojho projektu. Vynakladá všetko svoje úsilie na to, aby ho bolo možné uviesť do prevádzky a aby sa služby satelitnej rádiovej navigácie mohli skutočne ponúkať v súlade so stanoveným časovým rozvrhom, pričom dôvodom existencie projektu je práve jeho hospodárske využívanie.

116 Naďalej však platí, že úloha Komisie sa obmedzuje na spustenie jej projektu satelitnej rádiovej navigácie ako „európskej odpovede“ na americký systém GPS a ruský systém Glonass, na finančnú podporu výskumnej a vývojovej fázy projektu a fázy budovania, ako aj zriadenie príslušného rámca pre neskoršie hospodárske fázy prevádzkovania, najmä prostredníctvom účasti na vytvorení „spoločného podniku Galileo“ a vyhlásenia verejného obstarávania určeného na integráciu projektu Galileo do existujúcich navigačných systémov.

117 Takto Komisia nevykonáva hospodársku činnosť, pokiaľ na trhu neponúka ani výrobky, ani služby. Používaním pojmu „Galileo“ v rámci výskumnej a vývojovej fázy projektu a fázy budovania, ktoré predchádzajú fáze hospodárskeho prevádzkovania vo vlastnom zmysle slova, sa Komisia nesnaží dosiahnuť hospodársku výhodu vo vzťahu k iným subjektom, pričom subjekty, ktoré by jej v tejto oblasti konkurovali, neexistujú. V rozpore s tvrdením obhajovaným žalobcami teda nie je umelé rozlišovať v tejto súvislosti medzi fázou hospodárskeho prevádzkovania projektu Galileo a predchádzajúcimi fázami.

118 Z toho vyplýva, že žalobcovia ani nepreukázali, že používanie Komisiou pojmu „Galileo" môže poškodiť funkcie dotknutých ochranných známok a uskutočňuje sa „v obchodnom styku" v zmysle článku 5 ods. 1 písm. b) smernice a článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

119 Tomuto záveru neprotirečí skutočnosť, že Komisia podala na ÚHVT prihlášku ochrannej známky Spoločenstva pre svoj projekt Galileo, ktorá sa vzťahuje na „služby výskumu a vývoja v oblasti satelitnej rádiovej navigácie" a že na WIPO pre ňu podala symbol (pozri body 14 a 16 vyššie).

120 Ak totiž také akty môžu byť znamením zámeru prihlasovateľa vykonávať činnosť v obchodnom styku, to neplatí za osobitných podmienok prípadu, pokiaľ správanie Komisie neprekročí hranice úlohy, ktorú Komisia na seba až doposiaľ vzala v rámci svojho projektu satelitnej rádiovej navigácie a pri používaní pojmu „Galileo" (pozri body 113, 116 a 117 vyššie).

121 Pokiaľ žalobcovia namietajú, že Komisia bude podľa všetkého používať svoju budúcu ochrannú známku Spoločenstva v prospech koncesionárskych podnikov systému satelitnej rádiovej navigácie, a to prevodom ochrannej známky alebo udelením licencií, toto tvrdenie treba v tomto štádiu kvalifikovať len ako špekuláciu, ktorá nemá viac váhy než opačné tvrdenie Komisie, že prihláška ochrannej známky bola podaná čisto z konzervatívneho dôvodu, aby sa vylúčilo riziko, že súkromný podnik si privlastní pojem „Galileo" a bude z neho požívať výhodu bezdôvodne.

122 Žalobcovia v skutočnosti nevyjadrujú svoju obavu z toho, že by Komisia nechávala súkromné podniky požívať výhody zo svojej ochrannej známky Spoločenstva, akonáhle ju zapíše ÚHVT. Pritom tento zápis sa ešte neuskutočnil, takže Komisia

v súčasnosti nemôže ochrannú známku používať. Žalobcovia totiž podali, nesúhlasiac s jej zápisom (pozri bod 15 vyššie), na ÚHVT odvolanie, ktoré má podľa článku 57 ods. 1 nariadenia č. 40/94 odkladný účinok. Vzhľadom na možné prostriedky súdnej ochrany proti budúcemu rozhodnutiu príslušného odvolacieho senátu ÚHVT nemožno určiť, či sa prihláške podanej Komisiou nakoniec vyhovie.

123 Je pravda, že súd Spoločenstva je v oblasti náhrady škody oprávnený zaviazať žalovanú inštitúciu na náhradu určitej sumy alebo konštatovať jej zodpovednosť, aj keď sa zatiaľ ujma nedá presne vyčísliť, za podmienky, že ide o bezprostredne hroziacu škodu, ktorú možno predvídať s dostatočnou istotou, pričom súd tak môže rozhodnúť aj pri predchádzaní značnejších škôd, ak je príčina škody určitá (rozsudok Súdneho dvora z 2. júna 1976, Kampffmeyer a i./Komisia a Rada, 56/74 až 60/74, Zb. s. 711, bod 6, a zo 14. januára 1987, Zuckerfabrik Bedburg/Rada a Komisia, 281/84, Zb. s. 49, bod 14).

124 Treba však zdôrazniť, že táto judikatúra, ak súdu umožní vyhovieť návrhu na náhradu škody aj bez vyčíslenia ujmy, uvedený súd neoprávňuje na odsúdenie žalovanej inštitúcie bez predchádzajúceho konštatovania, že sa skutočne dopustila porušenia dostatočne charakterizovateľného na základe právneho pravidla, ktorého predmetom je priznanie práv žalobcovi.

125 V tomto prípade teda na odsúdenie Komisie podľa článku 288 druhého odseku ES nepostačí, aby žalobcovia tvrdili existenciu len rizika budúceho porušenia zo strany tejto inštitúcie práv, ktoré im priznávajú článok 5 ods. 1 písm. b) smernice a článok 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, za predpokladu, že Komisia v obchodnom styku použije pojem „Galileo“ v súvislosti so službami alebo výrobkami pokrytými ochrannými známkami žalobcov. Títo najmä nepreukázali, že súčasné používanie Komisiou pojmu „Galileo“ na označenie jej projektu nevyhnutne vyvoláva budúce porušenie ich práv.

126 Z predchádzajúceho vyplýva, že používanie samotnou Komisiou pojmu „Galileo" na označenie jej projektu satelitnej rádiovej navigácie nespĺňa všetky podmienky uplatňovania článku 5 ods. 1 písm. b) smernice a článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

127 Preto Komisia svojím správaním neporušila práva, ktoré žalobcom vyplývajú z článku 5 ods. 1 písm. b) smernice a článku 9 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

128 Žalobcovia ďalej tvrdia, že Komisia podnecovala a nabádala súkromné podniky zaujímajúce sa o realizáciu jej projektu na používane už od teraz pojmu „Galileo" na obchodné účely, t. j. vo vzťahu s výrobkami a službami. Z tohto hľadiska poukazujú na desiatku sporov proti týmto podnikom pred vnútroštátnymi súdmi a ÚHVT (pozri body 19 až 21 vyššie). Podľa žalobcov sú tieto podniky automaticky vyzývané na používanie tohto pojmu v obchodnom styku, aby sa vytvorila súdržnosť medzi ich činnosťami a projektom Komisie. Preto treba používanie pojmu „Galileo" súkromným sektorom pripísať Komisii.

129 Z tohto hľadiska treba pripomenúť, že len akty alebo správania, ktoré možno pripísať orgánu alebo inštitúcii Spoločenstva, môžu zakladať mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudky Súdneho dvora z 10. júla 1985, CMC a i./Komisia, 118/83, Zb. s. 2325, bod 31, a z 23. marca 2004, Ombudsman/ Lamberts, C-234/02 P, Zb. s. I-2803, bod 59).

130 Podľa ustálenej judikatúry musí tvrdená ujma vyplývať dostatočne priamo z vytýkaného správania, t. j. toto správanie musí byť rozhodujúcou príčinou ujmy (pozri uznesenie Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2000, Royal Olympic Cruises a i./Rada a Komisia, T-201/99, Zb. s. II-4005, bod 26 a citovanú judikatúru, potvrdené v odvolaní uznesením Súdneho dvora z 15. januára 2002, Royal Olympic

Cruises a i./Rada a Komisia, C-49/01 P, neuverejnené v Zbierke). Na druhej strane Spoločenstvu neprislúcha nahradiť každý, aj vzdialený, škodlivý dôsledok správania jej inštitúcií (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 4. októbra 1979, Dumortier frères a i./Rada, 64/76 a 113/76, 167/78 a 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, Zb. s. 3091, bod 21).

131 V tomto prípade je pravda, že Komisia zvolila pojem „Galileo" na označenie európskeho projektu satelitne rádiovej navigácie. Rovnako je pravda, že Komisia si mala byť vedomá toho, že podniky, ktoré si želajú tento projekt hospodársky využívať, láka používať rovnaký pojem, aby tak mohli požívať výhody z dobrého mena tak Komisie, ako aj projektu.

132 Naďalej však platí, že používanie týmito podnikmi predmetného pojmu vo vzťahu s ich hospodárskymi činnosťami spočíva na voľbe, ktorú urobia oni samy.

133 Na jednej strane totiž žalobcovia nepreukázali, že Komisia uvedené podniky zaviazala na používanie tohto pojmu alebo že ich k tomu aktívne podnecovala formou tajnej dohody. Na druhej strane žalobcovia ani netvrdili, že medzi dotknutými podnikmi a Komisiou existujú organické a funkčné väzby, v rámci ktorých môže Komisia vykonávať kontrolu zasahujúc priamo alebo nepriamo do ich správy. Nič teda neumožňuje predpokladať, že pôvodná voľba Komisiou pojmu „Galileo" nevyhnutne podnietila dotknuté podniky k tomu, aby tento príklad nasledovali pod hrozbou ohrozenia hospodárskeho úspechu celého projektu.

134 Keďže sa na podniky hľadí ako na znalé práva Spoločenstva a práva ochranných známok, javí sa teda primerané považovať ich vzhľadom na príslušné ustanovenia práva za zodpovedné za ich vlastné správanie na trhu, ak si v rámci svojich hospodárskych činností zvolili používanie pojmu „Galileo".

135 Z toho vyplýva, že túto voľbu podnikov treba považovať za priamu a rozhodujúcu príčinu údajnej ujmy, pričom prípadné prispetie Komisie k tejto ujme je príliš vzdialené, takže zodpovednosť vyplývajúca pre dotknuté podniky sa môže v súvislosti s Komisiou zamietnuť.

136 Preto treba odmietnuť žalobný dôvod založený na porušení práv žalobcov z ochrannej známky.

— O druhom žalobnom dôvode založenom na nedbanlivom správaní Komisie voči žalobcom

137 Pokiaľ ide o žalobný dôvod založený na chybnom opomenutí Komisie uskutočniť prieskum ochranných známok, postačí zdôrazniť, že opomenutia inštitúcií Spoločenstva môžu vyvolať zodpovednosť Spoločenstva, len pokiaľ inštitúcie porušili zákonnú povinnosť konať vyplývajúcu z ustanovenia Spoločenstva (pozri rozsudok Travelex Global and Financial Services a Interpayment Services/Komisia, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 143 a citovanú judikatúru).

138 Pritom v tomto prípade žalobcovia neuviedli, na základe ktorého ustanovenia práva Spoločenstva bolo Komisia povinná prieskum predchádzajúcich zápisov pojmu „Galileo" ako ochranných známok uskutočniť. Okrem toho, keďže používanie Komisiou tohto pojmu na označenie jej projektu satelitnej rádiovej navigácie neporušilo práva žalobcov z ochrannej známky, nemožno nevykonanie žalovanou inštitúciou, pred týmto použitím, prieskumu o ich ochranných známkach kvalifikovať ako chybu.

139 Z toho vyplýva, že žalobcovia ani neuspeli pri preukazovaní nezákonnosti správania vytýkaného Komisii v tejto súvislosti.

140 Preto treba odmietnuť žalobný dôvod založený na nedbanlivom správaní Komisie voči žalobcom.

— Záver

141 Keďže nebolo možné preukázať protiprávnosť správania vytýkaného Komisii a ani existenciu dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi vytýkaným správaním a vznesenou ujmou, nie sú splnené podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.

142 Za týchto podmienok treba žalobu na náhradu škody podanú žalobcami a založenú na tomto režime zodpovednosti zamietnuť.

O zodpovednosti Komisie za konanie v súlade s právom

143 Žalobcovia sa dovolávajú zodpovednosti Komisie za konanie v súlade s právom. V tomto prípade používanie pojmu „Galileo" ovplyvnilo a ovplyvňuje ich práva absolútne jedinečným spôsobom na základe skutočnosti, že sú jedinými podnikmi, ktorých práva skúmané opatrenie ovplyvnilo (neobvyklá škoda). Okrem toho riziko vidieť, že verejnoprávny orgán nedodržiava právo ochranných známok, keď používa pojem pre projekt, hoci sa takému porušeniu dalo jednoducho vyhnúť, nijako

nesúvisí so skutočnosťou vykonávania činnosti v osobitom hospodárskom odvetví (osobitá škoda). Nakoniec, neuváženú voľbu Komisiou pojmu „Galileo" nemôže odôvodniť žiaden všeobecný hospodársky záujem (nedostatok odôvodnenia).

144 Z tohto hľadiska treba zdôrazniť, že pokiaľ protiprávnosť konania inštitúcie Spoločenstva nie je preukázaná, ako je to aj v tomto prípade, nevyplýva z toho, že podniky, ktoré sa považujú za poškodené, nemôžu v žiadnom prípade získať náhradu škody založením mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 29. septembra 1987, De Boer Buizen/Rada a Komisia, 81/86, Zb. s. 3677, bod 17).

145 Článok 288 druhý odsek ES totiž stanovuje povinnosť, ktorá ukladá Spoločenstvu nahradiť škody spôsobené jeho inštitúciami v súlade so „zásadami spoločnými pre právne poriadky členských štátov", bez toho, aby tým obmedzoval dosah týchto zásad len na režim mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva za protiprávne konanie uvedených inštitúcií.

146 Pritom vnútroštátne právne úpravy mimozmluvnej zodpovednosti umožňujú jednotlivcom, aj keď na rôznej úrovni, v špecifických oblastiach a podľa rôznych podmienok, dosiahnuť na súde náhradu určitých škôd aj v prípade, že nedošlo k protiprávnemu konaniu pôvodcu škody.

147 V prípade, že je škoda spôsobená konaním inštitúcií Spoločenstva, ktorého protiprávnosť sa nepreukázala, mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva môže vzniknúť, pokiaľ sú súčasne splnené podmienky týkajúce sa existencie ujmy, príčinnej súvislosti medzi ujmou a konaním inštitúcií Spoločenstva, ako aj

neobvyklej a osobitej povahy predmetnej ujmy (rozsudok z 15. júna 2000, Dorsch Consult/Rada a Komisia, bod 19).

148 Pokiaľ ide o škody, ktoré môžu utrpieť podnikateľské subjekty v dôsledku činnosti inštitúcií Spoločenstva, ujma je neobvyklou, pokiaľ prekračuje hranice hospodárskych rizík, ktoré sú vlastné činnostiam v predmetnom sektore (rozsudok Afrikanische Frucht-Compagnie a Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert/Rada a Komisia, už citovaný v bode 80 vyššie, bod 151 a citovaná judikatúra).

149 V tomto prípade, za predpokladu, že hoci žalobcovia preukázali, že utrpeli skutočnú ujmu, ktorú spôsobilo používanie Komisiou pojmu „Galileo", nemožno túto ujmu považovať za prekračujúcu hranice rizík obsiahnutých v používaní žalobcami rovnakého pojmu ako ich ochranných známok.

150 Voľbou mena „Galileo" na označenie svojich ochranných známok, výrobkov a služieb totiž nemôžu žalobcovia ignorovať, že sa nechali inšpirovať menom slávneho talianskeho matematika, fyzika a astronóma narodeného v Pizze v roku 1564, ktorý je jednou z veľkých európskych kultúrnych a vedeckohistorických osobností. Tak sa žalobcovia dobrovoľne vystavili riziku, že niekto iný, v tomto prípade Komisia, môže v súlade s právom, t. j. bez poškodenia ich práv z ochrannej známky, nazvať rovnakým slávnym menom svoj výskumný program v oblasti satelitnej rádiovej navigácie. Ďalej, v roku 1989 National Aeronautics and Space Administration (NASA) (americká vesmírna a letecká agentúra) už zvolila pojem „Galileo" na označenie vesmírnej misie, t. j. umiestnenia pozorovacej družice na planétu Jupiter.

151 Za okolností tohto prípadu nie je preto opodstatnené považovať ujmu, ktorú žalobcovia utrpeli, za neobvyklú.

152 Takéto konštatovanie stačí na to, aby sa vylúčil akýkoľvek nárok na náhradu škody na tomto základe. Nie je teda potrebné, aby sa Súd prvého stupňa vyjadril k podmienke týkajúcej sa osobitosti ujmy.

153 Z toho vyplýva, že nemožno ani vyhovieť návrhu žalobcov na náhradu škody založenom na režime mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, pretože nedošlo k protiprávnemu konaniu jeho inštitúcií.

154 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobu treba zamietnuť ako celok.

O trovách

155 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

156 Keďže žalobcovia nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu, okrem svojich vlastných trov konania, trov konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s návrhmi predloženými v tomto zmysle žalovanou inštitúciou.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Žalobcovia sú povinní nahradiť trovy konania.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. mája 2006.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

J. Pirrung

Obsah

Skutkové okolnosti ..... II - 1298

1. Pojem „Galileo", ako ho používajú žalobcovia ..... II - 1298

2. Pojem „Galileo", ako ho používa Komisia ..... II - 1300

3. Prihláška ochrannej známky Spoločenstva podaná Komisiou ..... II - 1303

4. Korešpondencia medzi žalobcami a Komisiou ..... II - 1304

5. Súdne a správne opravné prostriedky podané žalobcami súbežne s týmto konaním ..... II - 1305

Konanie a návrhy účastníkov konania ..... II - 1306

Právny stav ..... II - 1308

1. O prípustnosti ..... II - 1308

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1308

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 1310

O požiadavke jasnosti a presnosti návrhu ..... II - 1310

— Pokiaľ ide vnútroštátne ochranné známky a ochranné známky v rámci a mimo Spoločenstva ..... II - 1311

— Pokiaľ ide o ochranné známky s dobrým menom ..... II - 1313

— Pokiaľ ide o ochranné známky Spoločenstva ..... II - 1313

— Pokiaľ ide o názvy združení, obchodné mená a názvy domén ..... II - 1314

O návrhoch smerujúcich k dosiahnutiu zastavenia údajných protiprávnych konaní Komisie ..... II - 1317

Záver ..... II - 1320

2. O veci samej ..... II - 1321

O zodpovednosti Komisie za protiprávne konanie ..... II - 1321

Predbežné úvahy ..... II - 1321

Tvrdenia účastníkov konania ..... II - 1322

Posúdenie Súdom prvého stupňa ..... II - 1327

— O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení práv žalobcov z ochrannej známky ..... II - 1327

— O druhom žalobnom dôvode založenom na nedbanlivom správaní Komisie voči žalobcom ..... II - 1335

— Záver ..... II - 1336

O zodpovednosti Komisie za konanie v súlade s právom ..... II - 1336

O trovách ..... II - 1339